

HOOFDSTUK I.

LAAG HEUVELLAND.

Tusschen de groote prairiën en het Hooggebergte liggen de Lage Heuvels. Over een uitgestrektheid van negenhonderd mijlen vertoonen de prairiën zich als een effen vlakte. Dan verandert het tooneel. De bodem begint te rijzen, vormt zacht afgeronde heuveltjes, verderop hoogere, scherper van omtrek, totdat zij op puntige klippen gaan gelijken en ten laatste gestuit worden door het machtige Hooggebergte.

Dit golvend terrein, dat de prairie met de bergen verbindt, heet Laag Heuvelland. Het beslaat niet meer dan honderd mijlen, maar geen andere honderd mijlen in het Verre Westen bieden zooveel eigenaardig bekoorlijks. Deze landstreek toch vereenigt de schoonheden van prairie en bergland beide. Er zijn valleien zoo breed, dat zij den horizon schijnen te raken, en hoogvlakten zoo uitgestrekt, dat zij aan de groote prairie doen denken. Naarmate men dichter bij de bergen komt, worden de dalen enger en enger, totdat zij niet veel meer zijn dan diepe ravijnen, waar de blauwgrijze wateren doorheen schieten, afkomstig van de gletschers, die verblindend wit liggen te glinsteren tusschen de ver verwijderde bergtoppen. Hier vindt men de hoogweiden, waar talrijke kudden hoornvee